

Restablir la identitat

Dc, 23/01/2019 per Josep Maria Solà

[Mirant el text](#)

El text de Nehemies que llegim aquest diumenge recull una selecció de versets del capítol 8é que narren la lectura del llibre de la Llei que el sacerdot Esdres fa davant de tot el poble (Ne 8, 1-4a.5-6.8-10).

El context històric d'aquest esdeveniment cal situar-lo en el temps immediatament posterior a l'exili. Cir era un rei persa que, després de sotmetre els medes i al seu rei Astíages (555 aC.) organitzà una campanya de conquesta a l'orient mitjà. A Babilònia el rei Nabònides s'havia retirat a Tayna deixant el regne a mans dels seu fill Baltasar. Les revoltes internes d'alguns governants facilitaren la caiguda de Babilònia i les tropes de Cir hi entraren sense cap combat. Posteriorment, en temps d'Artaxerxes I (458 aC.), Nehemies inicià la seva missió en el territori d'Israel (Esd 7,14; Ne 7,72-9-37) encarrilada a la reconstrucció de la ciutat i més tard ho farà Esdres entre els anys 446 - 433 aC. (Ne 1-6; 10,1-13,3).

Nehemies fou un eunuc jueu i coper d'Artaxerxes I a la cort de Susa que fou informat de la situació en que es trobava Jerusalem . Aconseguí ser nomenat governador de Judà i la primera tasca que endegà fou la reconstrucció de les muralles de Jerusalem. Entre els exiliats a Babilònia s'hi trobava un sacerdot que es deia Esdres i que tenia un càrrec oficial d'importància en l'imperi persa. Igual que Nehemies fou enviat a la província de Judà a fi de fomentar la fidelitat dels jueus al poder persa (Esd 7,15-24). La missió comportava establir que la llei de Déu valgués com la llei del rei.

Esdres, doncs, organitzà la proclamació de la llei davant de tot poble. Va ser un esdeveniment històric i important que serví com a constitució religiosa i civil reconeguda i sancionada pel sobirà persa. La llei de Moisès passà a ser, a més d'una llei religiosa, una llei civil destinada a regular tota la vida jueva. El judaisme hi reconegué, a partir d'aquell moment, la seva identitat; amb ella visqué una relativa autonomia que l'alliberà de la lluita constant per la seva independència.

L'acceptació de les lleis locals com a lleis de l'imperi era una pràctica jurídica característica de l'administració persa. Protegint les normes jurídiques dels pobles sotmesos s'asseguraven la seva lleialtat ja que respectaven la seva identitat cultural i religiosa. Era el contrari del que feien els assiris que deportaven en massa els vençuts i els babilonis que destruïen les estructures polítiques i religioses dels seus enemics. Quedava garantida la fidelitat per un llarg temps i es reduïen els intents de possibles revoltes. Per part jueva es consolidava la identitat cultural i religiosa tan necessària en el moment de la reconstrucció del país.

Hi ha altres assemblees consignades a l'Antic Testament que tenen els seus punts de semblança amb l'assemblea convocada per Esdres. A Siquem (Js 24) Josué convocà el poble i l'instruí en la llei. Tot el poble respongué amb l'adhesió al Senyor i així s'integraven en un sol poble els qui havien viscut l'èxode amb els habitants del país de Canaan. La reforma del rei Josies (2 Re 23,1-3) que pretenia unificar el territori del nord amb el del sud anà acompanyada de l'explicació de la llei davant el poble. També Esdres la lectura del llibre la va fer davant de tot el poble, és a dir, tant els que varen retornar de Babilònia com els que no s'havien mogut del país. Era l'intent d'integració entre els dos col·lectius, era qüestió

d'establir una identitat comuna.

Salvant les diferències històriques, l'esquema: reunió del poble, lectura de l'Escriptura i posterior comentari per part dels levites es pot considerar un prelude o un antecedent del que posteriorment es farà en les sinagogues jueves. Segurament és per això que s'ha escollit aquest passatge per enllaçar-lo amb l'evangeli d'avui, on Jesús a la sinagoga de Natzaret llegeix l'Escriptura i en fa el comentari

Diumenge 3r durant l'any. 27 de Gener de 2019